



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci žalobce: **xxxxxxxxxx**, bytem xxxxxxxxxxxx, zastoupeného: JUDr. František Grznár, advokát, se sídlem náměstí Republiky 108, Horšovský Týn, proti žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 1**, se sídlem Ovocný trh 14, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. října 2013 sp.zn. 69 SI 2012/2013,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 1. října 2013, sp. zn. 69 SI 2012/2013, se **ruší** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit žalobci částku 11.228,- Kč do jednoho (1) měsíce od právní moci rozsudku do rukou JUDr. Františka Grznára, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podanou žalobou napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým byla podle ust. § 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o informacích nebo zákon č. 106/1999 Sb.*“), odložena jeho žádost o poskytnutí informací ze dne 12.8.2013 v části, která je v tomto rozhodnutí konkrétně uvedena, a to z důvodu, že žalobce neuhradil částku 1.400,- Kč na základě výzvy povinného subjektu ze dne 21.8.2013, kdy téhož dne byla žalobci tato výzva doručena, ten proti ní podal stížnost, ta byla předložena ministerstvu spravedlnosti dne 4.9.2013, přičemž ministerstvo o stížnosti nerozhodlo do 15 dnů od předložení stížnosti.

Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě nejprve poukázal na skutečnost, že žaloba byla podána v zákonné lhůtě, neboť na základě poučení o oprávněm prostředku v napadeném rozhodnutí nejprve podal proti rozhodnutí odvolání, které však není přípustné, o čemž byl žalobce vyrozuměn dne 23.12.2013, následujícím dnem tak začala běžet lhůta pro podání žaloby (žalobce se dovolává rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 31.1.2012, sp. zn. IV. ÚS 3476/11).

Žalobce dále k samotným žalobním bodům uvádí, že nesouhlasí s důvodem rozhodnutí, neboť proti požadavku na úhradu za poskytnutí informace podle ust. § 16a odst. 1 písm. d) zákona o informacích podal stížnost, o níž v době vydání napadeného rozhodnutí nebylo rozhodnuto. V daném případě žalobce uvádí, že žalovaný nerespektoval stavění lhůty podle ust. § 17 odst. 5 zákona o informacích.

Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, přičemž poukázal ve svém právním názoru na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.11.2012, čj. 2 Ans 13/2012-14, když postupoval tak, aby se nedostal do pozice nečinnosti.

K vyjádření žalovaného podal žalobce repliku, v níž setrval na svém právním názoru.

Žalobce dále k žalobě předložil rozhodnutí ministerstva spravedlnosti ze dne 23.12.2013, čj. 558/2013-OT-OSV/3, kterým byla podle ust. § 16a odst. 7 písm. a) zákona o informacích výše úhradu požadované žalovaným potvrzena.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

V dané věci je aplikovatelnou právní normou zejména ust. § 17 odst. 5 zákona o informacích, podle něhož v rozhodném znění: *„Poskytnutí informace podle odstavce 3 je podmíněno zaplacením požadované úhrady. Pokud žadatel do 60 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady úhradu nezaplatí, povinný subjekt žádost odloží. Po dobu vyřizování stížnosti proti výši požadované úhrady lhůta podle věty druhé neběží.“*

V této věci se žalovaný dovolává shora uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu, jímž zdůvodňuje odložení příslušné žádosti s tím, aby se žalovaný nedostal do stavu nečinnosti, napadnutelného posléze příslušnou správní žalobou. Soud při přezkumu tohoto důvodu pro odložení žádosti dospěl k závěru, že tímto způsobem shora uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu aplikovat nelze, neboť se dostává do rozporu s ust. § 17 odst. 5 zákona o informacích ohledně stavění příslušné lhůty pro vydání rozhodnutí.

Zdejší soud tento právní konflikt již řešil v rozsudku ze dne 4. 11. 2015, čj. 10 A 4/2014-148, dostupný na www.nssoud.cz, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 3372/2016 Sb. NSS. Podle tohoto rozhodnutí, které tento právní konflikt řeší: *„...nečinnost nadřízeného orgánu v řízení o stížnosti proti úhradě nákladů vylučuje odložení žádosti podle § 17 odst. 5 věty druhé zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, neboť po dobu vyřizování stížnosti žadatele proti výši požadované úhrady lhůta pro zaplacení úhrady neběží...“*

...Jakkoli žalobce do 60 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady úhradu nezaplatil, nebyly dány podmínky pro odložení žádosti žalobce podle § 17 odst. 5 věty druhé zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť do rozhodnutí nadřízeného orgánu o podané stížnosti žalobce proti výzvě k úhradě nákladů neběží lhůta podle § 17 odst. 5 věty druhé citovaného zákona, po jejímž uplynutí je teprve možné žádost odložit, neboť takto výslovně stanoví věta třetí téhož ustanovení. Postup žalovaného, jakkoli vyvolaný nečinností nadřízeného orgánu, vylučuje smysl institutu stížnosti podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím, a proto se jedná o postup v rozporu se zákonem. V řízení o žalobě

proti rozhodnutí o odložení žádosti podle § 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím sice soud přezkoumá oprávněnost výše úhrady jako předběžnou otázku, avšak touto pravomocí soudu nelze vyloučit právo žadatele uplatnit své námitky proti požadované úhradě nákladů již ve správním řízení. Jiný výklad by vedl k akceptování nečinnosti nadřízeného orgánu v rozhodování o stížnosti žadatele a odepření práva žadatele na posouzení stížnosti nadřízeným orgánem povinného subjektu.

Pokud je nadřízený orgán v řízení o stížnosti proti úhradě nákladů nečinný, je postup podle § 17 odst. 5 věty druhé zákona o svobodném přístupu k informacím vyloučen, povinný subjekt není v takovém případě oprávněn žádost odložit. Městský soud si je velmi dobře vědom účinků citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 2 Ans 13/2012-14 ve spojení s dlouhodobou nečinností nařízeného orgánu pro povinný subjekt, avšak v souladu se zásadou jednoty řízení, a tedy i „jednoty“ povinného subjektu a jemu nadřízeného orgánu, je třeba mít za to, že nečinnost nadřízeného orgánu vede k „tíži“ povinného subjektu, a nikoli žadatele.“.

V daném případě je tento právní názor plně použitelný, přičemž v konkrétní argumentaci soud odkazuje na výše uvedený rozsudek, který rovněž rozebírá právní názor ohledně případné nečinnosti, jak jej uváděl žalovaný ve svém vyjádření. Způsob, jak bylo s žádostí o informace v tomto případě rozhodnuto, sice předchází případné správní nečinnosti, jeho slabinou je však otázka, jak bude s žádostí naloženo poté, co bude nadřízeným správním úřadem rozhodnuto – pokud již byla žádost odložena před takovým rozhodnutím nadřízeného úřadu, hodnotilo se zde něco, co doposud nebylo pravomocně v příslušném právním procesu vyřešeno. Vzhledem k tomu, že rozhodnutím o odložení žádosti dochází ke konečnému rozhodnutí v dané správní věci, to tak je vydáno za procesní situace, kdy příslušné správní řízení stále probíhá (není pravomocně rozhodnuto o povinnosti k úhradě) a k vydání konečného rozhodnutí tak nemůže dojít, když řízení probíhá.

V této věci tak na základě shora uvedených úvah je nutné dospět k závěru, že zde nebyl v době vydání napadeného rozhodnutí důvod pro odložení žádosti podle ust. § 17 odst. 5 zákona o informacích, neboť v té době ještě nebylo rozhodnuto o stížnosti proti výši požadované úhrady. Vzhledem ke skutečnosti, že soud přezkoumává napadené rozhodnutí ke skutkovému a právnímu stavu v době jeho vydání (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.), nemůže při svém rozhodování vzít v potaz následně vydané rozhodnutí ministerstva spravedlnosti ze dne 23.12.2013, čj. 558/2013-OT-OSV/3, neboť to bylo vydáno až po vydání napadeného správního rozhodnutí. Nicméně v dalším správním řízení toto rozhodnutí musí být vzato při rozhodování v potaz, a rozhodnout znovu o podané žádosti při současném zjištění, zda nyní již pravomocně uložená povinnost k úhradě nákladů byla ze strany žalobce splněna. Až poté je možné za této procesní situace rozhodnout. Pokud úhrada provedena nebyla nebo nebude, pak bude muset být znovu rozhodnuto; nicméně situace bude už v takovém hypotetickém případě jiná v tom, že příslušný oprávněný subjekt může brojit proti samotnému faktu stanovení úhrady a její výše následně podanou žalobou, což prozatím za dané procesní situace nemůže.

Soud pak pro úplnost uvádí, že žalobu považuje za včasnou, když ke zmeškání lhůty pro podání žaloby došlo pro nesprávné poučení žalobce žalovaným o možnosti podání řádného opravného prostředku ve správním řízení, ačkoliv zde taková možnost nebyla.

Soud pak dále uvádí, že napadené správní rozhodnutí ve výroku uvádí v označení, pod jakým bylo vydáno (tedy 69 SI 2012/2013, nikoliv 69 SI 212/2013, jak uvádí žalobce), neboť pod tímto označením bylo rozhodnutí vydáno, tato spisová značka je na něm uvedena, ačkoliv

spisová značka celého spisu se sestávala z označení 69 SI 212/2013. Při zrušení rozhodnutí tak soud vychází z toho, že označuje přesně takové číslo jednací, pod nímž bylo rozhodnutí vydáno (když nebylo přistoupeno k opravě tohoto údaje), aby nebylo pochybností o tom, co soud ruší.

V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu považuje za důvodnou a proto ji vyhověl a rozhodnutí pro nezákonnost zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, kde bude žalovaný právním názorem soudu vázán (ust. § 78 odst. 1, 4 a 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Výše náhrady ve věci tvoří zaplacený soudní poplatek (3.000,- Kč) a odměna za zastupování advokátem za dva úkony právní služby po 3.100,- Kč a 2 režijní paušály po 300,- Kč (převzetí věci, sepsání žaloby) podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Soud dále odměnu advokáta zvýšil o zákonnou sazbu daně z přidané hodnoty, neboť advokát je plátcem této daně. Konkrétní výpočet nákladů řízení je následující: odměna - 3100 Kč x 2 + 21% DPH, režijní paušál - 300 Kč x 2 + 21% DPH, soudní poplatek - 3000 Kč, celkové náklady řízení bez vyčíslení DPH : 9.800,- Kč, DPH 21% : 1.428,- Kč, celkové náklady řízení s vyčíslením DPH : 11.228,- Kč. Soud nepřiznal advokátovi odměnu za podanou repliku, neboť ta ve věci nebyla nutná – věc byla jasná již při podání žaloby, argumentace žalobce i právní názor žalovaného byl patrný již při podání žaloby, proto soud podání repliky nemá za účelně vynaložený náklad na právní zastoupení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. srpna 2017

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Lazecká